



nen la capacitat de contagiarte les ganes de fer, de tirar endavant, de compartir amb d'altres el que saben i el que volen fer. I en Joan Gratacós n'és un bon exemple.

***Sabem estimar als altres sense esperar res a canvi?***

Teòricament sembla ser que sí, però crec que en el fons tots esperem alguna cosa a canvi. No es tracta d'esperar coses materials. Un somriure amable, un silenci eloqüent, una mirada

còmplice, aquests detalls ens fan sentir bé, i ens permeten comprovar que la nostra estimació és acollida per l'altre.

***Conviure, compartir. Dues paraules fabuloses. Es porten a terme?***

I tant! N'estic convençuda! Són dues paraules que formen part d'un tot. Des del moment que naixem i ens desenvolupem dins una societat es produeix la convivència, i per tant estem obligats a compartir. El

que passa és que, per desgràcia massa sovint, no som capaços de saber gestionar-les bé, i per això de vegades hi ha problemes de convivència. L'ésser humà ha fet molts avenços a nivell científic i tecnològic, però en el terreny de les relacions humanes queda molt per fer, i ens hi hem de posar més a fons. Federico Mayor Zaragoza, l'antic DG de la UNESCO, ho diu ja fa temps: "el gran repte del segle XXI és compartir". ■

# Palau Robert

Centre d'Informació  
de Catalunya

[www.gencat.es/probert](http://www.gencat.es/probert)

 Generalitat  
de Catalunya

